نسیم جنوب
www.nasimjonoub.com
سال بیست و چهارم - شماره ۹۵۰ سه شنبه نوزدهم اسفند ۱۳۹۹ - ۱۰۰۰ تومان

استاندار بوشهر:

تکمیل پروژه‌های نیمه تمام استان بوشهر

صفحه۲

خیران مدرسه ساز بوشهری ۵۴۲ میلیارد ریال در طرح آجر به آجر کمک کردند

صفحه۲

سال ۱۴۰۰ ؛ سال حسرت فاصله ها

دکتر سجاد بهزادی

۱۸ اسفند روز بوشهر

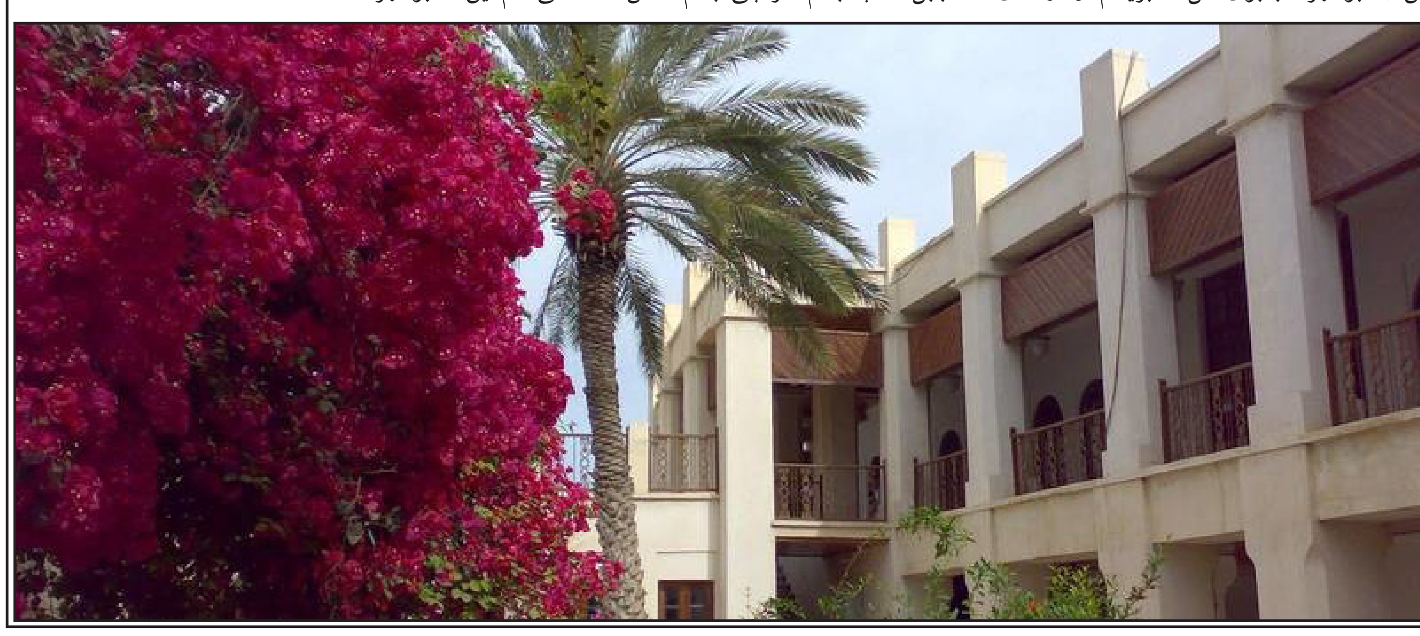
این جا بوشهرن ...

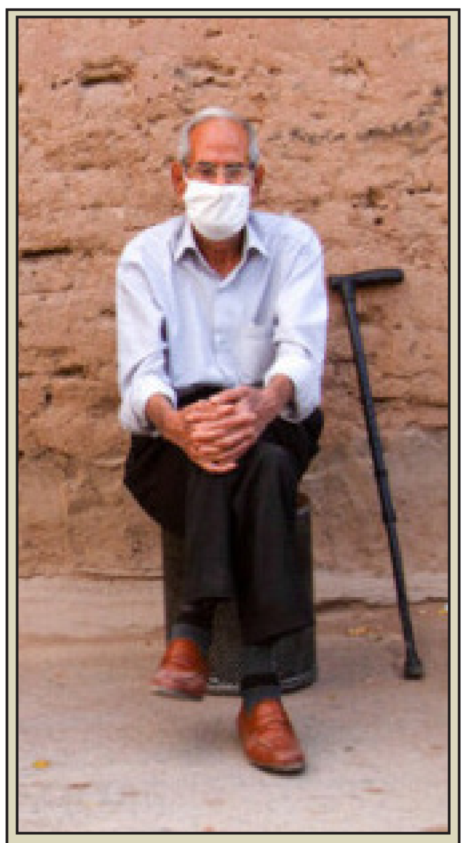
مونا خرمایی پور: این جا بوشهرن، شهری پر از بوی شرجی و رطوبت. کیچه های پیچ تو پیچ و ساختمونای بلند. این جا بوشهرن وقتی به چهارمحلش از سمت گمرک سی می کنی، صمیمیت و نزدیکی خونه ها بهم دیگه، حالت خوب می کنه. همه جا پُرِن از گلای کاغذی سرخابی رنگ، که پشت بوم و دیوارای خونه ها پر کرده.

وقتی از کیچه پس کیچه های محله هاش رد میشی بوی سیر و فلفل سی پختن قلیه و دال عدس بیداد می کنه. صدای آننه و آبوا ها که هی داد میزنن "بچه نرو تو کیچه ای وقت ظهر بیو بگیر بخوس پسین برو در". آخ، خوش زندگین لامصب...

این جا بوشهرن. عشق بچه ها ای بید که برن سی خرید نخود داغ و تند تو کاسه های پلاستیکی تو چهار راه جبری و آلاسکاهای چوب شکسته که از تو لیوان در میاره دم بهشت صادق تو شکری. یا محله ی صلح آباد و مختکُ علی اصغرش و روزا و شوای عاشوراش هر جاش سی می کنم مهر و محبت موج می زنه، از سمت جفره که میای بوی ماهی تازه دلت باز می کنه. ماه رمضون بوی گرده و جمع شدن اهل محل سی پختن گرده و بَل بَل و مُشتک.....

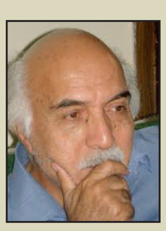
این جا بوشهرن تابستون که می شد دلمون جوش می خورد سی ساخت کاغذ هوا با کاغذ روزنامه و چسب سپسوند و هر کی یه کِل هندونه ای تو دستش بید و دو سی تو کیچه این جا بوشهرن با بوی گل ابریشم و درختای گت بابُل ... چه بگم هر چی بگم کمن فقط می گم این جا بوشهرن ...

سالمندان سپر بلای کُرونا

حسین حشمتی

به گفته ی مقامات، قرار بود واکسن های وارداتی، ابتدا برای سالمندان بالای ۶۵ سال استفاده شود، اما پس از این که جدول اولویت ها به هم ریخت و اقشار آسیب پذیر دیگری شناسایی و در اولویت قرار گرفتند سالمندان به حاشیه رانده شدند...

صفحه ۴

تفریحی با طعم مرگ!

نگاهی به حادثه سقوط زیپ لاین در یکی از نقاط کوهستانی شهرستان دشتستان

گزارش از: «حبیب‌الله آتشی»، خبرنگار ایسنا

ایسنا/بوشهر؛ بسیاری از مردم و به خصوص جوانان همیشه به دنبال تجربه‌های هیجان انگیز و پر انرژی هستند که برخی ورزش ها این شرایط را ایجاد کرده است، اما به دست آوردن هیجانی ایمن نیازمند استفاده از بهترین و یا به شکل بهتر باید گفت استفاده از فضاهایی است که دارای استانداردهای لازم از مراکز تاییدکننده هستند.

زیپ‌لاین یکی از مجموعه فعالیت‌های پر هیجان و یا اکستریم (فرا ورزش، ورزش ماجراجویی یا اکشن) در بین علاقه‌مندان به تجربه های پراز انرژی و هیجان‌انگیز به شمار می‌آید. شاید در حال حاضر از زیپ‌لاین به عنوان یک تفریح و یا ورزش هیجانی نام برده شود، ولی این فعالیت در گذشته معنا و کاربرد متفاوتی داشته، بهتر است بدانیم که این فرایند انتقال از نقطه‌ای به نقطه دیگر به واسطه برخی ابزارها سال‌های زیادی در حمل و نقل کوهستانی برای گذشتن از مناطق صعب‌العبور از زیپ‌وایرها استفاده می‌شد. حادثه‌ی هفته گذشته در یکی از نقاط کوهستانی شهرستان دشتستان دلیل آن شد که با اشاره به این تفریح و شاخصه‌های ایمنی آن از عوامل بروز و تبعات این چنین حوادث جبران‌ناپذیری مطلع شویم.

مهدی حق‌دوست، طراح زیپ‌لاین است که از حدود ۱۰ سال پیش در این زمینه فعالیت می‌کند. وی در همان ابتدای گفت‌وگو با ایسنا عنوان کرد: « همه این فعالیت ها می‌بایست در فضاهای ایمن، پارک‌های کوهستانی، شهر بازی‌ها... و تحت نظارت و کنترل اداره استاندارد صورت گیرد.»

حادثه دشتستان

وی در خصوص حادثه هفته گذشته در شهرستان دشتستان با کمی مکث و گویا ناراحتی از بروز چنین اشتباهات و خطاهای پرخطری گفت: «متاسفانه تصاویر و فیلم این حادثه را در فضای مجازی مشاهده کردم و واقعا تاسف خوردم که چرا یک عده جوان در اثر بی‌تجربگی و ساده‌انگاری سایرین دچار چنین حوادثی می‌شوند، متاسفانه عده‌ای برای تفریح و سرگرمی بدون در نظر گرفتن مولفه‌های ایمنی و استاندارد فقط با یک تجربه خیلی محدود و چیزی که شاید به چشم دیده باشند اقدام به ساخت این قبیل کارگاه ها می کنند.»

ساخت زیپ‌لاین بین شش تا یک سال زمان می‌برد

حق‌دوست در خصوص ایجاد محیط‌های تفریحی

زیپ لاین می گوید: «استانداردسازی و همچنین ایمن‌سازی محیطی و ابزاری در اجرای این فضا به بازه زمانی تقریبا شش تا یک ساله نیازمند است و عمده دلیل آن هم طی شدن زمان استانداردسازی است. همچنین کلیه تجهیزات زیپ‌لاین بایست استاندارد باشند و تمام وسایل و لوازم در آزمایشگاه‌های معتبر تست و بعد تحت نظارت ناظرین اداره استاندارد در محل نصب شوند.»

سه ضلع اصلی حادثه

وی با اشاره به حادثه اخیر عنوان کرد: «تصاویر گویای این مورد است که هیچ گونه نکات ایمنی حتی ساده‌ترین‌ها و البته مهم‌ترین نکات نیز رعایت نشده است. ما با تمام امکاناتی که در محیط‌های ایمن در اختیار داریم همواره محدودیت‌های وزنی را رعایت می‌کنیم و هیچ زمان اجازه این چنین

سوار شدن‌ها آن هم به شکل دونفره که در تصویر می بینید را نمی‌دهیم. شما شاهد هستید که افراد حتی کلاه که از نکات عمومی ایمنی هم محسوب می شود استفاده نمی کنند. در ساخت زیپ‌لاین‌ها در طرفین دو نقطه فونداسیون‌هایی -بالغ بر ۶۰ تن وزن در هر یک از نقاط- وصل می‌شود اما در این فیلم مشخص است که قطر کابل استاندارد نیست و احتمالا نقاط اتصال نیز ایمن نیستند، همه این موارد ناشی از نبود دانش و مهارت کافی، استفاده نکردن از وسایل ایمن و همچنین عدم رعایت نکات ایمنی است که از عوامل اصلی بروز حادثه به شمار می‌آیند.»

مسئولیت حوادث زیپ‌لاین با کدام نهاد است؟

به گفته حق‌دوست: ما تا الان شاهد حادثه‌ای در این تفریح البته در مراکز معتبر نبودیم اما در زمان بروز حادثه با توجه به ایمنی‌های ایجاد شده و بیمه شدن استفاده‌کنندگان از این تفریحات ابتدا مسئولیت با مالک و سپس با اداره استاندارد استان است اما در زمانی که این تفریح زیر نظر هیچ ارگانی انجام نشود مسئولیت آن بر عهده برپاکننده و اجرا کننده آن است.

محدودیت وزنی و مولفه‌های استانداردسازی

وی در خصوص نکات اساسی و مهم استفاده از زیپ‌لاین به ایسنا می‌گوید: «عموما استفاده دو نفره صورت نمی گیرد و یا اگر هم مراتب استفاده مهیا باشد به این شکل که در تصاویر این حادثه مشاهده می‌کنید ممنوع است، اما سوار شدن دو نفر در زیپ‌لاین مطابق با مجوزهای استاندارد حتما باید نمره سیم بُکسل ۱۸ به بالا باشد اما در کل محدودیت وزنی جزو مولفه های مهم استانداردسازی زیپ‌لاین محسوب می‌شود و در زمان طراحی و قبل از ساخت باید مورد توجه طراحان قرار گیرد.»

لزوم نصب دفترچه زیپ‌لاین در محل دید استفاده‌کنندگان

به گفته مهدی حق دوست طراح و یکی از سازندگان زیپ‌لاین در کشور ابتدا باید زیپ‌لاین‌ها دفترچه بهره‌برداری و مجوز استاندارد داشته باشند و مجوز آن هم باید در دید استفاده‌کنندگان قرار گیرد، همچنین نکات ایمنی و محدودیت‌ها هم باید بر روی دیوار برای مطالعه عموم نصب گردد، در مرحله سوم اپراتورهایی می‌بایست افراد را سوار کنند که مجوز این کار را داشته و آموزش‌های لازم را فرا گرفته باشند و در نهایت زیپ‌لاین باید در محل‌های معتبر و زیر نظر اداره استاندارد دایر گردد.»

به گزارش ایسنا، موارد بالا نکاتی است که باید در انجام فعالیت‌های پرمخاطره‌ای چون زیپ‌لاین و سایر تفریحات و ورزش‌های این چنینی که در ارتفاع اتفاق می‌افتند و یا احتمال بروز حادثه برای فرد زیاد است رعایت شود. چرا که کوچک‌ترین اهمال و بی‌توجهی منجر به اتفاقات تلخ و جبران‌ناپذیر مانند آن چه اخیراً در دشتستان شاهد بودیم خواهد شد که پس از آن پشیمانی سودی نخواهد داشت...

افزایش شمار مبتلایان به ویروس جهش یافته دراستان بوشهر

دبیر ستاد مقابله با کرونا استان بوشهر گفت: شمار افراد مبتلا به ویروس جهش یافته انگلیسی در این استان با ابتلای ۲ نفر دیگر به هفت نفر افزایش یافت.

دکتر سعید کشمیری در گفت وگو با ایرنا افزود: براین اساس ۱۰۰ نفر از اطرافیان افراد مبتلا به ویروس جهش یافته انگلیسی در استان بوشهر بررسی و ۲۲ نفر آنها کرونا مثبت بودند و برای اینکه ابتلای آنها به ویروس جهش یافته تائید شود، نمونه آزمایش آنها به آزمایشگاه مرجع ارسال شده‌است.

وی بیان کرد: شرایط کنونی بیانگر این است که ویروس کرونا برای حفظ حیات خود، لحظه به لحظه و ماه به ماه از لحاظ ژنی و پروتئینی تغییر می کند و تهاجمی‌تر می‌شود.

کشمیری ادامه داد: ویروس جهش یافته انگلیسی نسبت به ویروس ووهان چین متفاوت و دارای چسبندگی بیشتری است و با توجه به شدت بیماری سن مبتلایان به این ویروس کاهش یافته به نحوی که امروز بیشترین گروه سنی درگیر رده سنی کودکان و نوجوانان هستند و این بیانگر تغییر رفتار ویروس است.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی بوشهر گفت: زمانی که پروتکل‌های بهداشتی به میزان بالای ۸۰ درصد برسد، مطلوب است و استان‌هایی که ابتلا در آنها به شدت افزایش می‌یابد میزان رعایت پروتکل‌ها بهداشتی حتی به ۱۰ درصد می‌رسد و این امر خطرناک است.

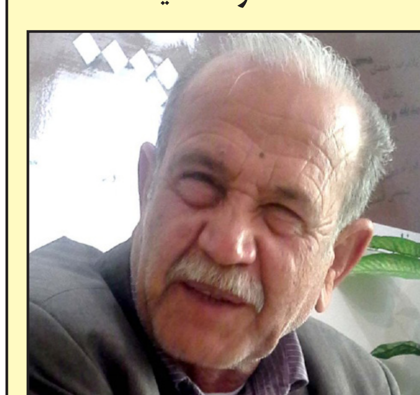
کشمیری تاکید کرد: در بحث رعایت پروتکل‌های بهداشتی همه دستورالعمل‌ها باید باهم اجرا شود و به نحوی نباشد که با رعایت یک بخش از شیوه نامه‌ها، بخش دیگر رها شود.

به گفته کشمیری محدودیت‌های اعمال شده و جابه جا نشدن جمعیت برای کنترل بیماری بسیار کمک کننده‌است و با توجه به شرایط موجود اگر این محدودیت‌ها بویژه در ایام نوروز برداشته شود با مشکل روبرو خواهیم شد.

وی با اشاره به اینکه رتبه ایران از نظر ابتلا و فوت ناشی از ابتلا به ویروس کرونا دردنیا ۱۵ است، گفت: در زمان حاضر نزدیک به ۲۰ هزار و ۸۰۰ نفر در استان بوشهر به ویروس کرونا مبتلا که عده زیادی از آنها بهبود یافته و تاکنون ۸۷۷ نفر از مبتلایان به این ویروس جان خود را از دست داده‌اند. هم کانون ۱۰۵ نفر دربخش‌های کرونایی بیمارستان‌های استان بوشهر بستری که از این شمار ۱۰ نفر در مراقبت‌های ویژه هستند که ۶ نفر آنها با دستگاه نفس می کشند.

روز بوشهر، گل سرسبد باستانی خلیج فارس و شهر دریاها ، مبارکباد

اسکندر احمدنیا

هیچ بهشتی
صداقتش مثل تو
نیست
که هر صبحِ هر فرصت
به دیدن تو
می آیم
نارنج های تو
استخوان نوشیده اند
که بوی آبلیموی خاییز را
زنده می کنند
و دست بسته ی چوپانی را
که سگش مجنون شبگردی گرگها
شده است
برای خوردن یک فالوده ی سه ریالی
در کافه ی (حیدرک)
باز
و بازِ روی همین زمین
و راستی بی تعجب
قبول کن
آب لیمو و فالوده
چه حالی می دهد
وقتی ک نوشش کرده ای
در کاسه ای چینی
با قاشقی براق
و گرمت نخواهد شد
در آفتابی
که می دود
بر سر و کولت
حتا در شب بوشهر

نسیم جنوب
۲
اجتماعی
شماره ۹۵۰ سه شنبه ۱۹ اسفند ۱۳۹۹
NASIM JANOUB

خیران مدرسه ساز بوشهری ۵۴۲ میلیارد ریال در طرح آجر به آجر کمک کردند

مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان بوشهر گفت: خیران نیک اندیش این استان امسال در قالب طرح آجر به آجر ۵۴۲ میلیارد ریال در اجرای پروژه‌های آموزشی مشارکت کرده‌اند.
احمد مرادی در گفت وگو با ایرنا افزود: از این میزان کمک ۴۸۲میلیارد ریال با مشارکت خیران داخل کشور و ۶۰ میلیارد ریال نیز از سوی چهار خیر و نیک اندیش خارج از کشور جمع‌آوری شده‌است.
وی بیان کرد: در زمان حاضر یکهزار و ۸۵۰ نفر به عنوان خیران خرد و ۶ سازمان، شرکت، کارخانه مشارکت کننده در اجرای مسئولیت‌های اجتماعی برای اجرای ۲۵ پروژه در طرح آجر به آجر در استان بوشهر مشارکت دارند.
مرادی اضافه کرد: طرح آجر به آجر با هدف گسترش فرهنگ مشارکت مردمی و زمینه سازی برای جلب کمک آحاد مردم در مدرسه‌سازی در دستور کار این اداره کل قرار دارد.
مرادی تاکید کرد: این طرح به منظور زمینه سازی برای مشارکت افراد نیک اندیش با هر سطح از توان مالی، در مدرسه‌سازی آغاز شده و در قالب آن آحاد جامعه با هر میزان درآمد و در هر سطح و طبقه‌ای می‌توانند حتی با اهدای هزینه خرید یک آجر، در مدرسه‌سازی سهیم شوند.
مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان بوشهر اظهار کرد: در طرح کمک‌های آجر به آجر به جای نام‌گذاری یک مدرسه به نام یک خیر نام چند خیر روی کلاس‌های یک مدرسه گذاشته می‌شود تا خیران رغبت بیشتری برای کمک کردن داشته باشند و فشار مالی مانع کمک آنان نشود.
مرادی بیان کرد: همچنین با اشاره به پویش ملی "من مادرم بچه های ایران فرزند من" با رویکرد جلب مشارکت بانوان در امور مدرسه سازی آغاز شد.
وی ادامه داد: طرح آجر به آجر و پویش‌های ملی زیر مجموعه آنها با هدف افزایش آگاهی و جلب مشارکت در امر مدرسه سازی با تلاش جامعه خیران مدرسه ساز کشور با مشارکت سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز کشور اجرایی و عملیاتی شده و علاقمندان برای پیوستن به این پویش با مراجعه به صفحات اینترنتی AjorBajor.ir و mehreMadrese.ir و با پرداخت حداقل هزینه پوستر مشارکتی خود را دریافت کنند.
مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان بوشهر گفت: از سال ۹۲ تا ۹۹ یکهزار و ۱۱۴ کلاس درس در قالب ۳۲۲ پروژه در این استان احداث شد که از این شمار ۱۶۳ پروژه با ۵۶۹ کلاس توسط خیران ساخته شده‌است.
مرادی افزود: براساس آمارها این پروژه‌ها در مجموع شامل ۱۸۲هزار و ۸۴۳ مترمربع فضای آموزشی است که با ۲هزار و ۴۹۵میلیارد و ۳۶۳میلیون ریال احداث شد و ۷۸هزار و ۱۱۷ مترمربع با یکهزار و ۲۲۵میلیارد و ۸۲۹میلیون ریال مربوط به خیران مدرسه ساز است. در زمان حاضر ۷۳۸ کلاس درس غیر استاندارد در استان بوشهر نیاز به بازسازی دارد.

دستگیری عامل قتل جوان ۳۳ ساله در بوشهر

ایسنا/بوشهر رئیس پلیس آگاهی استان بوشهر از دستگیری فردی که با ضربات چاقو دوستش را در یک منزل مسکونی به قتل رسانده بود خبر داد.
سرهنگ جوشن سهرابی در بیان جزئیات این خبر گفت: بعد از ظهر چهارشنبه ۱۴ اسفندماه ۹۹ در پی گزارش به مرکز فوریت های پلیسی مبنی بر وقوع یک فقره قتل در محله شکری شهر بوشهر سریعا تیمی از کارآگاهان و کارشناسان پلیس آگاهی به محل وقوع قتل اعزام شدند.
وی عنوان کرد: کارآگاهان پلیس آگاهی با حضور در صحنه وقوع جرم و بررسی شواهد و سرنخ های موجود متوجه شدند مقتول جوانی ۳۳ ساله است که با ضربه چاقو به قتل رسیده است.
رئیس پلیس آگاهی استان بوشهر با بیان اینکه، با تحقیقات دقیق میدانی و فنی، مشخص شد عامل قتل فردی ۲۰ ساله اهل تهران و ساکن بوشهر بوده که بعد از وقوع قتل متواری شده است، افزود: ماموران پلیس با رصد اطلاعاتی و استقرار در مبادی ورودی و خروجی شهرستان های بوشهر و دشتستان، نهایتا متهم را در خروجی شهر آبپخش دستگیر و به پلیس آگاهی استان منتقل کردند.
این مقام انتظامی خاطرنشان کرد: متهم در بازجویی های اولیه بعد از ارائه مدارک و شواهد موجود لب به اعتراف گشود، علت و انگیزه خود از وقوع قتل را اختلافات شخصی بیان کرد.

سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله ها

دکتر سجاد بهزادی

دنیای کنونی در تضادی بین فقر وثروت به شدت دست و پا می زند و هیچ توازنی بین رفاه ملت ها دیده نمی شود. یکی در عرش و دیگری در فرش. همین مدتی پیش بود که در حاشیه اجلاس داووس اعلام شد ۸۲ درصد ثروت جهان در اختیار تنها یک درصد از جمعیت کره زمین است. نه تنها کشورها در مقایسه تطبیقی با یکدیگر شکاف های معناداری در بخش های مختلف با هم دارند، بلکه در ساختارهای درونی هم پر از تبعیض و نابرابری اند و با فاصله طبقاتی بسیار شدیدی روبرو هستند.
کشور ما هم شرایط خاص خود را دارد. در آستانه سال ۱۴۰۰ گاهی که فاصله طبقه خود را با دیگر طبقه های جامعه و فاصله توسعه کشور خود را با دیگر ملت ها می بینم دچار حسرت های نامنتها می شویم واحساس خوبی نداریم.

گفتار اول:

سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی کارنامه فساد ۲۰۲۰ کشورها منتشر می شود و از کشور ما با فاصله زیاد، به عنوان یکی از فاسدترین کشورهای جهان یاد می شود. آخرین رده بندی سازمان شفافیت بین المللی که به بررسی فساد اداری و اقتصادی در ۱۸۰ کشور پرداخته، حاکیست که دانمارک با فاصله زیاد از ما سالم ترین کشور دنیا و ما در کنار سومالی و سودان جنوبی در پایین ترین رتبه ها قرار گرفته ایم. به عبارتی ایران در میان. ۱۸۰ کشور جهان در رتبه ۱۴۹ قرار گرفته است، سه پله بدتر از سال گذشته.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی صلح آمیزترین کشورهای جهان در سال ۲۰۲۰ معرفی می شود و دوباره از کشور ما با فاصله زیاد به عنوان یکی از ناآرام ترین کشورهای جهان نام برده می شود. ناآرامی تنها در صدای تیر وتفنگ نیست. امنیت اجتماعی یکی از مهم ترین شاخص های آرامش در جهان به شمار می رود. موسسه اقتصاد و صلح (IEP) صلح آمیزترین کشورهای جهان را هرساله مورد ارزیابی قرار داده و نتایج آن را منتشر می‌کند. این شاخص در ۱۶۳ کشور مستقل جهان و بر اساس ۳ معیار کلی (ایمنی و امنیت اجتماعی، میزان درگیری‌های داخلی و بین المللی و درجه نظامی‌گری) طبقه‌بندی شده است. بر این اساس اروپا آرام‌ترین منطقه جهان شناخته می‌شود؛ ایسلند رتبه نخست جهان، نیوزلند رتبه دوم، پرتغال رتبه سوم، استرالیا رتبه چهارم، دانمارک رتبه پنجم، کانادا رتبه ششم، سنگاپور رتبه هفتم و ایران در رتبه ۱۴۲ قرار گرفته است.
سال ۱۴۰۰ برای ما؛ سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی گفته می شود ژاپن با قوی‌ترین پاسپورت جهان و ایران با رتبه ۱۰۱ و با دو رتبه بهتر از کره شمالی، جزو ضعیف‌ترین پاسپورت‌های جهان است.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی برنامه ریزی ها در کشور به گونه ای است که گاز به عنوان مهم ترین انرژی و ثروت ملی؛ به جای ارز آوری و آبادانی مملکت به بدترین شکل ممکن مصرف می شود. فاصله مصرف گاز در ایران با اروپا رقمی اعجاب انگیز است. صنعت نفت در سال های گذشته تولید گاز را به یک هزار میلیون متر مکعب در روز رسانده است و با صادرات بخشی از این تولید می شد کشور را گلستان کرد؛ اما تقریبا همه را یعنی معادل نیمی از مصرف گاز ۲۷ کشور اروپایی یک جا در داخل مصرف می‌کنیم و هم چنان هشدار داده می شود که در سالهای آینده ممکن است وارد کننده گاز باشیم.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ فاصله ارزش پول ملی کشور من با سایر کشورها از زمین است تا آسمان. پول ملی کشور من در کنار ونزوئلا، کامبوج و گینه آفریقا در رده بی ارزش ترین ارزهای جهان شناخته می شود. آخرین بررسی های صورت گرفته توسط موسسه FXSSI در سال ۲۰۲۰ نشان می دهد که در حال حاضر ریال ایران با کنار زدن بولیوار ونزوئلا به عنوان کم ارزش ترین واحد پولی دنیا محسوب می شود.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی که سازمان گزارشگران بدون مرز در تازه ترین گزارش سال ۲۰۲۰ خود، کشور ایران را در میان ۱۸۰ کشور درقعر جدول و در مقام ۱۷۳ و در گروه کشورهای با " وضعیت بسیار بد" توصیف می کند. نروژ، فنلاند و دانمارک سالهای متوالی است که در صدر جدول قرار دارند. وقتی به توسعه و رفاه در این کشورها نگاه می کنیم به خوبی رابطه بین آزادی رسانه با خوشبختی را می توان فهمید.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ شبکه های تلویزیونی در جهان متنوع است و هر نهادی آزادانه به صورت مستقل برنامه های خود را پخش می کند. در همسایگی ما و در همین افغانستان؛ انواع شبکه های خصوصی فعال است اما در ایران ما همه صوت و صدا و تصویر در انحصار یک سازمان است و اجازه راه اندازی شبکه های خصوصی مستقل در ایران وجود ندارد.این فاصله خود طنز تلخی است که در قرن بیست ویکم هیچ توجیهی نمی توان داشت.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ شب تا صبح کار می کنیم اما حداکثر دریافتی ما با حداقل حقوق ماهانه در کشورهای جنوب خلیج فارس هم برابری نمی کند و فاصله بسیار زیاد است. در حال حاضرکویت با ۴۶۸۴ دلار، بیشترین مقدار حداقل دستمزد را در میان کشورهای جنوب خلیج فارس دارد. قطر، امارات، عربستان وعمان به ترتیب در رده های بعدی هستند. همین طور ما فقیرتر می شویم و دیگران غنی تر.گفته می شود؛ " ۴۱ فرد میلیاردر در جهان به اندازه نیمی از جمعیت جهان ثروت دارند".
سال ۱۴۰۰، سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی که سنگاپور و هنگ گنگ و سوئیس در صدر پرسرعت ترین اینترنت جهان در سال ۲۰۲۰، با بیش از ۲۰۰ مگابیت بر ثانیه سرعت اینترنت ثابت و ۶۰ مگابیت بر ثانیه سرعت اینترنت موبایل معرفی می شوند، اما در کشور ما، وزیر به خاطر افزایش پهنای باند به دادگاه احضار می شود.
سال ۱۴۰۰؛ سال حسرت فاصله هاست؛ وقتی که شب و روز در تحریمیم. در بسیاری از کشورهای جهان، مردمان شان حتی یک بار فشار تحریم را احساس نکردند. ترکش هایی که تحریم مدام بر پیکره اقتصاد ما وارد کرده است دیگر امری عادی شده است. خطرناک تر از این چه چیزی می تواند باشد. مشاور سابق رییس جمهور در توئیتی خطاب به یکی از حامیان تحریم نوشت: درست می‌فرمایید؛ "تحریم هایی که حاصل مذاکره نکردن در دوران جنابعالی است ۸۰۲ تحریم است؛ و تحریم هایی که حاصل مخالفت با تداوم مذاکره، و دلواپسی است ۷۵۱ تحریم؛ آیا هنوز زمانِ شروعِ مذاکره جهت رفع همین ۱۵۰۰ تحریم فلَج کننده نرسیده است؟ آیاهنوز نباید نتیجه گرفت که اصلِ مذاکره و گفتگو تابو نیست؟!"
در مقایسه تطبیقی وضعیت کشورمان با سایر کشورها می توان مصداق های فراوان بیشتری آورد که نشان می دهد حال که به سال ۱۴۰۰ رسیده ایم؛ چه حسرت های فراوانی که بر دل مانده است. امارات وزارت هوش مصنوعی ایجاد می کند و اولین وزیر هوش مصنوعی جهان را منصوب می کند. او می داند سهم هوش مصنوعی در اقتصاد جهان در سال ۲۰۳۰ به بیش از ۱۵ تریلیون دلار می رسد و می خواهد دوبی را به شهر تمام هوشمند جهان تبدیل کند.دولت کره قصد دارد میلیاردها میلیارد دلار بر روی نسل جدید اتومبیل های خودران و برقی سرمایه گذاری کند.گوگل می خواهد میلیاردها دلار در هند سرمایه‌گذاری کند و گردش مالی استارت‌آپ های هندی را چند برابر کند. اما ما همچنان اندرخم یک کوچه ایم و بر سر نیازهای اولیه زندگی دست وپا می زنیم.

گفتار دوم:

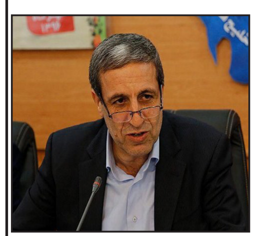
طبیعی است این همه فاصله ما با جهان بیرون، محصول فاصله های ما در جهان درون خودمان است. رفتارهای ایدئولوگ گونه در درون سبب شده است، آرزوی ترنم توسعه بر دل ما بماند. اصول توسعه یافتگی جهان شمول و شفاف است اما به قول دکتر محمود سریع القلم در کتاب عقلانیت و توسعه یافتگی ایران، یکی از دلایل ناکامی ما در توسعه " مسئله نداشتن اتفاق نظر بر سر اصول توسعه و فاصله هایی است که در دیدگاه ها وجود دارد." فاصله دیدگاه ها در مورد اصول توسعه، حسرت توسعه را به دل ما نشانده است. رئیس جمهور در مراسم سالروز پیروزی انقلاب اسلامی می خواهد برای رقیبانش از مذاکره خط و نشان بکشد. او به رقیبان می گوید " مذاکره چیز منفی نیست ومن به آن افتخار می کنم". این حرف رئیس جمهور بدان معنی است که در سال ۱۴۰۰ و قرن بیست ویکم؛ جریانی قوی در مملکت وجود دارد که می گوید مذاکره چیز منفی است. از این همه فاصله به کجا باید پناه برد.
سالانه هزاران دختر معصوم در جلو چشمانمان ازدواج می کنند در حالی که هنوز سن کودکی شان تمام نشده است. هنوز از زندگی مشترک آنها یک سال نگذشته است مهر طلاق بر شناسنامه آنها دیده می شود. ما نتوانستیم ضعف های قانونی برای جلوگیری از کودک همسری را مرتفع کنیم و با تصویب وام های بیشتر، عملا کودک همسری را ترغیب کردیم. طبق آمار سال ۱۳۹۹ ازدواج دختران ۱۰ تا ۱۴ سال درکشور رشد ۲۳ درصدی را نشان می دهد.
چه قدر فاصله میان دیدگاهی است که می گوید هزینه تعلل در تصویب FATF سالانه ۲۰ میلیارد دلار برای ملت ایران است که به جیب دلالان می رود و از طرفی عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام اعتقاد دارد پیوستن به FATF وضعیت کشور را بدتر می کند.
فاصله نابرابری در کشور آن جایی خود را نشان می دهد که درجه فلاکت در برخی از نقاط استان ها بالای ۵۳ درصد اعلام می شود و در جایی دیگر از کشور معاملات فقط با اعداد میلیاردی انجام می شود.
حسرت خانه دار شدن در دل جوان ها می ماند و آن گاه مدام توصیه به افزایش جمعیت می شود. طول انتظار برای خرید مسکن در تهران با نرخ فعلی پس‌انداز به ۱۰۹ سال رسیده است. در دنیا، زمان بالای ۱۰ سال برای آن که صاحب خانه شوید «غیرعادی» توصیف می‌شود؛

گفتار آخر:

در سال ۱۴۰۰ یک مسیربرای ما ونزوئلایی شدن است که تداوم عدم سرمایه گذاری و تورم رکودی ادامه دار است و راه دوم آغاز یک مسیر سازندگی و رونق.
زندگی در میان فاصله ها یعنی حسرت های نامنتها و مرگ امیدها. امید من به کمتر شدن فاصله ها میان شاخص های توسعه در کشورم با دیگر کشورهای توسعه یافته خیلی زیاد نیست و نمی توان از این حقیقت مسلم دور شد و به خود فریبی دل خوش کرد.خوش بحال کسانی که یا تعمدا و یا سهوا این آمارها و فاصله ها را قبول ندارند.
من اگر بودم نام سال ۱۴۰۰ را سال آشنایی با روندهای جهانی می گذاشتم و افق فکری برنامه ریزان را گسترده می کردم و می خواستم تا ذهن خود را رها کنند وکشور را از مسائل فرسایشی برهانند. جهان هرگز منتظر ما نمی ایستد و به ما رحم نمی کند. باید امید را زنده کرد و گرنه مردمی که مدام در حسرت فاصله ها باشند نمی توانند به توسعه کمک کنند.

استاندار بوشهر:

تکمیل پروژه‌های نیمه تمام استان بوشهر

بوشهر- استاندار بوشهر از تلاش جدی برای تکمیل پروژه‌های نیمه تمام استان خبر داد و گفت: تا تکمیل این پروژه‌ها، هیچ طرح جدیدی آغاز نمی‌شود.
به گزارش خبرنگار مهر، عبدالکریم گراوند عصر یکشنبه در نشست با هیئت‌های ورزشی استان بوشهر اظهار داشت: با تلاش‌های صورت گرفته شاهد بهبود وضعیت زیرساخت‌های ورزشی در شهرها و روستاهای استان بوشهر هستیم.
وی با اشاره به افتتاح هر ۲۰ روز یک پروژه ورزشی در استان بوشهر طی چهار سال اخیر خاطرنشان کرد: در سال ۹۲ سرانه ورزشی استان بوشهر ۰.۶۴ مترمربع بود که اکنون به ۱.۱۴ مترمربع رسیده است.
استاندار بوشهر با اشاره به اینکه استان بوشهر هم اکنون ۱۵۴ ورزشکار در تیم‌های ملی دارد اضافه کرد: ورزشکاران این استان ۳۴۰ مدال بین‌المللی را تقدیم ورزش کشور کرده‌اند.
وی با اشاره به این که با وجود کمبودها و مشکلات اقتصادی توسعه زیرساخت‌های ورزشی استان متوقف نشده است، افزود: تلاش جدی برای تکمیل طرح‌های نیمه تمام ورزشی استان بوشهر داریم.
گراوند به تاثیرپذیری ورزش از شرایط کرونا اشاره کرد و ادامه داد: بسیاری از باشگاه‌های ورزشی و سالن‌ها و میادین ورزشی در این ایام تعطیل شد که مشکلاتی را برای ورزشکاران ایجاد کرد.
وی تاکید کرد: هیئت‌های ورزشی و باشگاه‌های ورزشی برای توسعه ورزش استان به دنبال منابع مالی پایدار باشند و از ظرفیت‌ها و زیر ساخت‌های موجود برای رشد و توسعه ورزش بهره ببرند.
استاندار بوشهر تکمیل پروژه‌های ورزشی استان بوشهر را یکی از اصول اساسی در استان دانست و بیان کرد: در سال آینده هیچ پروژه جدیدی در استان بوشهر آغاز نمی‌شود تا طرح‌های ناتمام، تکمیل شود.

برگزاری جشن عروسی با حضور ۳۵۰ نفر، داماد تنگستانی را دادگاهی کرد

رئیس شبکه بهداشت و درمان تنگستان استان بوشهر گفت: داماد تنگستانی که در شرایط پاندمی کرونا، اقدام به برگزاری مراسم عروسی با حضور ۳۵۰ نفر مهمان کرده بود، به اتهام بی توجهی به رعایت قانون و نقض پروتکل‌های بهداشتی، به دادگاه معرفی شد.
به گزارش ایرنا، عادل مقدس به رسانه‌ها اعلام کرد: بر اساس قوانین این فرد متعهد شده بود تعداد میهمانان این مراسم حداکثر ۱۰۰ نفر باشد، اما با افزایش این تعداد بدون هماهنگی با تالار، سبب شد تا رعایت فاصله فیزیکی مناسب امکان‌پذیر نباشد.
وی افزود: همچنین در بررسی‌های صورت گرفته مشخص شد که بیشتر مهمانان این مراسم از استان خوزستان بودند که بیش از ۲ هفته است در وضعیت قرمز شیوع ویروس جهش یافته کرونا قرار دارد.
رئیس شبکه بهداشت و درمان تنگستان اظهار کرد: برگزاری تجمع‌ها از عواملی است که در گسترش بیماری کرونا بسیار اثرگذار است و تلاش شده‌است با وضع و ابلاغ قوانین از انجام تجمع‌های غیر ضروری جلوگیری شود.
مقدس یادآور شد: بر اساس قانون تالارهای پذیرایی موظف شده‌اند که از انجام تجمع‌ها با بیش از صد نفر در آن مکان جلوگیری کنند.
وی تاکید کرد: امروز مهم‌ترین مساله جامعه توجه به سلامت مردم است و انتظار می‌رود مراسم عروسی و سایر تجمع‌ها لغو و یا با کمترین تعداد افراد، در فضای باز و با رعایت نکات بهداشتی پیشگیرانه برگزار شود.

از گذشته عبرت بگیریم
تا اتفاقات تلخ دوباره تکرار نشوند

محمود حمزئیان

شرایط کنونی اقتصاد ایران و نگرانی از وضعیت آن خصوصا پس از ضربه ای که همه گیری کرونا به آن وارد نمود، نیاز به نگاه گذشته و درس گرفتن از اشتباهات پیشین را برای جلوگیری از ضرر و زیان دوباره در این برهه حساس بیش از پیش نموده است.
یکی از مواردی که اثرات آن بر وضعیت کنونی اقتصاد ایران کمتر مورد بررسی قرار گرفته است، طرح "تثبیت قیمت ها" مصوبه مجلس هفتم شورای اسلامی در سال ۱۳۸۳ است.
در این مقاله نگارنده سعی دارد تاریخچه و اثرات کلی این طرح بر اقتصاد ایران را بررسی نموده و سپس به صورت جزیی تر به ابعاد تاثیر این طرح بر صنعت حمل و نقل بپردازد.
ماجرا از آن جا آغاز می شود که در اواخر دولت دوم سید محمد خاتمی و مجلس ششم، برنامه چهارم توسعه تدوین و به تایید شورای نگهبان می رسد.
ماده ۳ برنامه چهارم توسعه بر روی موضوع مهمی دست گذاشته که در صورت اجرای صحیح آن می تواند تاثیرات شگرفی بر اقتصاد کشور و توسعه آینده آن بگذارد.
بطور خلاصه بر اساس این برنامه دولت مکلف می شود نسبت به قیمت گذاری نفت کوره، نفت گاز و بنزین بر مبنای قیمت های عمده‌فروشی خلیج فارس و افزایش گام به گام قیمت آن ها اقدام کرده و از محل منابع آن به توسعه زیر ساخت های حمل و نقل عمومی، کمک به اقشار آسیب پذیر و بهینه سازی مصرف انرژی با ارتقا فناوری و بهینه سازی تجهیزات و زیرساخت های مصرف کننده انرژی اقدام کند.
این قانون می تواند مبنای تحول اقتصادی بزرگی شود اما بناگاه نمایندگان طیف اصولگرایان که حالا در مجلس هفتم اکثریت را در دست دارند، با این بهانه که این ماده تورم زا بوده و دولت رسما خود متولی افزایش تورم‌می شود، "قانون تثبیت قیمت ها در سال ۱۳۸۴" را، در یازدهم اسفندماه ۱۳۸۳ تصویب می کنند و عملا اجازه افزایش قیمت حامل های انرژی و برق، آب و ... را نمیدهند و افزایش قیمت در سال های بعد را نیز منوط به تصویب مجلس می کنند که در ادامه خواهیم داد دولت بعدی براحتی آن را نادیده می گیرد.
غلامعلی حداد عادل که در آن زمان رییس مجلس است این طرح را عیدی مجلس به مردم می خواند.
حامیان این طرح در مجلس نیز نمایندگانی مانند احمد توکلی، الیاس نادران، محمد خوش چهره و حسن سحانی هستند.
لازم به ذکراست که در سال ۱۳۸۴ انتخابات ریاست جمهوری نیز پیش رو است و نمایندگان در تصویب طرح نیم‌نگاهی هم به آن داشته اند.
در انتخابات سال ۱۳۸۴ محمود احمدی نژاد پس از رقابت با هاشمی رفسنجانی به ریاست جمهوری رسید و همان قانون تثبیت قیمتهای مجلس هفتم را هم نادیده گرفت و عملا به مدت ۵ سال تا سال ۱۳۸۸، قیمت حامل های انرژی و آب و برق ثابت ماند.
از طرفی دیگر افزایش قیمت نفت از سال ۱۳۸۴ به بعد، باعث شد میزان یارانه ای که دولت بطور مستقیم برای تامین بنزین پرداخت می کرد به شکل تصاعدی بالا رفته به صورتی که یارانه ۳۰/۳ میلیارد دلاری معادل حدودا ۲۷ هزار میلیارد تومان (با دلار۹۰۰ تومان) در سال ۸۴ با نزدیک به ۲۰۰ درصد رشد به ۸۸/۸ میلیارد دلار معادل ۸۲/۶ هزار میلیارد تومان (با دلار ۹۳۰ تومان) در سال ۸۷ رسید.
افزایش شدید هزینه یارانه های سوخت و در کنار آن افزایش فزاینده تورم در سالهای پس از ۱۳۸۳، دولت احمدی نژاد را مستاصل کرده و دولت با شعار کمک به نیازمندان ولی در اصل برای تامین کسری بودجه خود، طرح هدفمندی یارانه ها را با شعار کمک به اقشار کم درآمد به مجلس میبرد که پس از کشمکش فروان در خصوص نحوه در اختیار گرفتن منابع حاصل از آن، تصویب می شود و در آذرماه ۱۳۸۹ احمدی نژاد شبانگاه به تلویزیون آمده و اعلام می کند از فردا قیمت سوخت، آب و برق و نان آزاد می شود که این موضوع باعث هرج و مرج شبانه در تمام کشور می شود.
این افزایش قیمت ناگهانی، تورم افسار گسیخته ای را بوجود می آورد که در سالهای بعد با تحمیل تحریم های جدید و اختلاس های پی درپی و همین طور تصمیمات غلط اقتصادی دولت، اقتصاد کشور را وارد رکود و بحران بی سابقه ای می کند و موجی از بیکاری و نارضایتی عمومی را بوجود می آورد.
نکته قابل توجه این است که در لایحه دولت احمدی نژاد برای طرح هدفمندی یارانه ها، پیشنهاد می شود "حداکثر" طی ۵ سال قیمت سوخت و حامل های انرژی به فوب خلیج فارس برسد که دست دولت را برای افزایش ناگهانی باز می گذارد اما مجلس در این مورد مخالفت کرده و اعلام می کند که این افزایش باید به تدریج انجام شود و عملا نمایندگان مجبور میشوند طرحی که در دولت دولت خاتمی ارائه شده بود و خودشان مخالفت کرده بودند را دوباره اجرا نمایند. نکته جالب این است که نماینده ای که اصرار بر اجرای تدریجی و گام و به گام این مهم دارد، همان کسی است که در سال ۱۳۸۳ سردمدار مخالفت با افزایش تدریجی قیمت ها و موافق سرسخت تثبیت قیمت ها بوده است، جناب آقای احمد توکلی.
حتی گفته می شود عدم اجرای ماده ۳ قانون برنامه چهارم توسعه تا سال ۸۹، سالیانه بیش از ۵ هزارمیلیارد تومان به اقتصاد ایران ضرر وارد کرده است که مجموعا رقمی بالغ بر ۲۵هزارمیلیارد تومان می شود. لازم به ذکر است باید ارزش ریال را هم در آن زمان در نظر گرفت که هر دلار در سال ۱۳۸۷ چیزی در حدود ۹۶۶ تومان بوده که با یک محاسبه ساده مشخص می شود عدم اجرای این طرح چیزی بالغ بر ۲۵ میلیارد دلار در آن سالها به اقتصاد کشور زیان وارد نموده است. اما در کنار این ها، اجرای طرح تثبیت قیمت ها مشکلات و بحران های دیگری را نیز بوجود آورد که برخی از آن ها زیر خروارها آمار و ارقام مدفون است.
در این میان صنعت حمل و نقل بیشتر از همه از این طرح دچار آسیب شد. با اجرای طرح تثبیت قیمت ها، توسعه راه آهن، بنادر، فرودگاه ها، راه های آسفالته و بزرگراه ها با رکود جدی مواجه شد و اجرای تبلیغاتی برخی از آن ها نیز همراه با فاجعه شد. بطور مثال اصرار فراوان برای راه اندازی راه آهن شیراز اصفهان که منجر به خارج شدن قطار از ریل شد، یا ساخت راه آهن بوشهر- شیراز که با ساخت فقط دو پایه پل در بزرگراه سیراف افتتاح شد و سال هاست منتظر تزریق بودجه برای اجراست.
در آن سال ها که می توانست سال های طلایی صنعت خودرو کشور باشد، خودروسازان دولتی با اصرار فراوان تیراژ خودروهای قدیمی را بالا برده و هر سال نیز به بهانه بومی سازی از کیفیت آن خودروها کاستند. ضعف کیفیت خودروها را با افتتاح نمادین خطوط تولید در کشورهای دوست آن زمان مثل ونزوئلا و سوریه پوشاندند و آن جا که قرار بود خودروهای مدرن را جایگزین خودروهای قدیمی کنند مدلهایی مانند ال۹۰ را انتخاب می کردند که فاقد بسیاری از استانداردهای روز خودروسازی دنیا بود. البته برای تولید همین خودرو بی کیفیت نیز چنان بحرانی ایجاد شد که مجلس مجبور به تحقیق و تفحص در قرارداد آن شد.
اصرار فراوان خودروسازان برای همکاری با شرکتهای فرانسوی که سالهاست در زمینه کیفیت و خدمات جزو شرکتهای پیشرو و موفق نیستند، بنا به دلایل سیاسی یا بهره برداری های اقتصادی خاص، موجب شد در صنعت قطعه سازی نیز پیشرفتهای لازم صورت نگیرد.
تولید خودروهای بی کیفیت، قدیمی و فاقد استانداردهای ایمنی لازم، همراه با عدم توسعه حمل و نقل عمومی و راه ها موجب شد هزاران نفر در سال جان خود را در جاده های ناامن و درون خودروهای بی کیفیت از دست بدهند و علاوه بر بار سنگین روانی برای صدها هزار خانواده که قابل جبران هم نیست، هزینه بسیاری نیز بر دوش شبکه بهداشت و درمان کشور وارد شود. به این ها آلودگی هوا و اثرات زیست محیطی خودروهای فرسوده تولیدی آن سالها را هم اضافه کنید تا بیشتر به عمق فاجعه ای که با اجرای طرح تثبیت قیمتها گریبان کشور را گرفت، پی ببرید.
البته اثرات این طرح همچنان خودنمایی می کند و تا روزی که خودرویی متعلق به آن دوران را در خیابان می بینید، این اثرات باقی خواهد ماند. پرداختن به ابعاد مختلف اجرای طرح تثبیت قیمت ها از سوی اقتصاددانان و مدیران کشور، میتواند به درک بهتر شرایط موجود کشور کمک کندبنظر می رسد لازم است نمایندگان پیشین از جمله آقای احمد توکلی و الیاس نادران و ... که از بانیان این طرح بودند، تجربه خود را در مورد تبعات اجرای طرح های این چنینی به نمایندگان مجلس جدید که از قضا از طیف سیاسی خوشان هستند نیز به اشتراک بگذارند تا در این شرایط حساس اقتصادی و سیاسی، اقتصاد کشور درگیر لجبازی ها و تصمیمات غلط قانونگذاران نشود.
همچنین از آن جا که در آستانه انتخابات ریاست جمهوری هستیم و از طرفی بحث بازگشت آمریکا به برجام و رفع تحریم های دوره ترامپ و آزاد شدن پول های بلوکه شده مطرح است، لازم است این سوال پیشاپیش از نامزدهای احتمالی پرسیده شود که در صورت آزاد شدن این منابع با آن چه خواهند کرد؟
البته شاید لازم باشد از مجلس و به خصوص آقای نادران که حالا رئیس کمیسیون تلفیق لایحه بودجه هم هستند این سوال پرسیده شود که آیا از گذشته درس گرفته اند یا خیر زیرا ایشان اخیرا اعلام کردند که قرار است یارانه سال بعد دو برابر افزایش یابد که این به معنای تکرار اشتباهات گذشته است. بطور کلی در صورت آزاد شدن منابع مالی کشور و رفع تحریم ها، اگر دولت آینده از این منابع صرفا برای سرکوب قیمت ها، افزایش یارانه، افتتاح طرح های پوپولیستی و یا بطور خلاصه پول پاشی در اقتصاد استفاده کند، مطمئنا با تورم وحشتناک تری در سالهای آینده روبرو خواهیم بود که نتایج زیان بار آن شاید دیگر قابل جبران نباشد.
لازم است نمایندگان مجلس، اعضای دولت بعد و تمامی دست اندرکاران اقتصاد کشور یک بار دیگر پنج سال ابتدایی دولت احمدی نژاد را مرور کنند و تاثیرات بلند مدت برخی تصمیمات بر زندگی و آینده مردم مشاهده کنند و مردم نیز مطالبه گرانه فعالیت های اینان را رصد کنند تا خدای نکرده آن اتفاقات تلخ دوباره تکرار نشود. همچنین بهتر است این منابع آزاد شده جدید صرف بهبود و توسعه زیر ساخت های حمل و نقل، پتروشیمی، فناوری اطلاعات، بنادر و راه آهن و تقویت ناوگان هوایی، آموزش و پرورش و از همه مهمتر توسعه در بخش زیرساخت های بهداشت و درمان (که در همه گیری کرونا بیشترین آسیب را دیده است) شود.

مهندس علی کولیوند کارشناس حوزه معماری بافت قدیم:

به شکل دلقک‌واری ادای معماری گذشته را در بافت قدیم بوشهر در آورده‌ایم

گفت‌وگو از: «حسین فیروزه»

خیابانی در دل بافت تاریخی

ایسنا/بوشهر کارشناس حوزه معماری بافت قدیم می‌گوید «در گذشته ابتدا خانه نمی‌ساختهاند، بلکه اول بازار و مسجد و مدرسه را برقرار می‌کرده‌اند و با ایجاد زیرساخت ها، مردم را ترغیب می‌کردند تا خودشان خانه‌هایشان را بسازند. یعنی ابتدا کارخانه‌ی توپ‌سازی یا همان اسلحه‌سازی و بازار "دم ارگ" (در محدوده عمارت تاریخی گلستان - مرکز آموزش فعلی جهاد دانشگاهی استان بوشهر)، ساخته شده است و پس از آن مردم بومی و حتی ساکنین ریشهر، یعنی همان بوشهر قدیم، خانه‌های خود را خراب کرده و به آن‌جا رفته‌اند.»
این نویسنده و پژوهشگر با اشاره به ناملایمات به بافت قدیمی بوشهر در ادوار تاریخی مختلف گفت: «اقدامات ما پیش از انقلاب در قبال بافت قدیمی در این شهر آگاهانه نبوده است. یک سری ضرورت‌ها و اجبارها داشته و یک سری غفلت‌ها و ناآگاهی‌ها وجود داشته اما بعد از انقلاب و خصوصا سال‌های اخیر، ما نمی‌توانیم بگوییم که نفهمیدیم یا ندیدیم.»
مهندس علی کولیوند در گفت و‌گو با ایسنا بیان کرد: «امروزه با صرف کوتاه ترین زمان امکان کسب در مورد هر مطلب ریز و درشتی وجود دارد و به راحتی می‌توان راجع به هر موضوع، تجربیات مختلفی از اقصی نقاط دنیا به دست آورد. اگر آن اتفاقات نمی‌افتاد شاید حجم تخریب‌ها در بافت تاریخی ما بیشتر از این می‌شد.»
وی با اشاره به خیابان انقلاب بوشهر که از میان بافت تاریخی بوشهر می‌گذرد، اظهار کرد: «تا حالا مدام می‌گفتیم که احداث خیابان انقلاب باعث نابودی بافت قدیم شده است؛ در حالی که در آن دوره و با روندی که در حال انجام بوده و با در نظر گرفتن این که نمی‌توانسته‌اند به کل بافت خدمات بدهند، اگر این خیابان هم ساخته نمی‌شد به یک‌باره همه ساکنین از بافت قدیم تخلیه می‌شدند و به محلات جدید و با دسترسی بهتر کوچ می‌کردند. دقیقا مثل همان اتفاقی که برای بازار افتاد. یعنی بازار حاج رئیس و بازار دم ارگ و دیگر بازارهای قدیمی نابود می‌شوند و به امثال پاساژ خرمایی تبدیل می‌شوند.»

مسیر را اشتباه رفته‌ایم

پژوهشگر بافت قدیمی بوشهر گفت: «کسی تا به حال از یک زاویه‌ی متفاوت به موضوع نگاه نکرده و همه‌ی ما گفته‌ایم مرگ بر خیابان انقلاب و مرگ بر خیابان ششم بهمن، در حالی که این موضوع را دقیق آنالیز نکرده‌ایم. ما برای کوچک‌ترین اظهارات خود باید سند علمی ارائه دهیم و اثراتش را نیز بررسی کنیم. نتیجه صحبت‌های من با قدمای شهر این است که اگرچه در آن دوره می‌توانستند خیلی بهتر عمل کنند، اما این که ما بگوییم که خیابان انقلاب (ششم بهمن) هیچ آورده‌ای نداشته و فقط تخریب بافت بوده درست نیست.»

علی کولیوند معتقد است اقداماتی در حوزه گردشگری بافت قدیم انجام شده اما اثربخشی کافی را نداشته، وی در این باره می‌گوید: «اقدامات و جهت گیری‌هایی در این زمینه انجام شده و با مراجعه به هر اداره، متوجه می‌شوید بودجه‌ای برای گردشگری تخصیص داده‌اند. الان ستاد نوروزی در شهر به راه افتاده و ژست‌های خیلی خوبی می‌گیریم و همه هم برای این مسئله تلاش می‌کنند. اما وقتی این اقدامات را با میزان اثربخشی آن‌ها مقایسه کنیم، متوجه می‌شویم که مسیر را اشتباه رفته‌ایم. البته متهم نیستیم که کاری انجام نداده‌ایم بلکه متهم به آنیم که کارآیی نداشته‌ایم. سوال این است، کارهایی که ما انجام می‌دهیم چقدر می‌تواند برای مردم آورده به همراه داشته باشد.»

"گردشگری"، "میراث فرهنگی" یا تصویر شمر

این دانش‌آموخته معماری گفت: «وقتی راجع به کلمه "گردشگری" صحبت می‌کنیم، به جای این که بار معنایی مثبت این کلمه به کمک سخنگو بیاید، معنای عکس آن به ذهن خطور می‌کند. مثلاً اگر از مردم ساکن بافت تاریخی در مورد کلمه‌ی "گردشگری" یا "میراث فرهنگی" سوال کنید انگار تصویر شمر جلوی چشمان آن‌ها می‌آید، به این دلیل که این افراد هر گاه به میراث فرهنگی مراجعه کرده‌اند، با یک مانع روبرو شده‌اند.»
وی افزود: «سال‌هاست متوجه شده‌ایم که این بافت تاریخی بسیار ارزشمند است و می‌تواند برای ما آورده‌ی بسیاری داشته باشد. ولی سوال این است که برای این فهم چه کار کرده‌ایم؟ قالب بهبود چه در بیمار و چه در گردشگری مشخص است. بهبود همیشه با تغییر همراه است و تغییر نیز نتیجه‌ی عمل است. یعنی من باید آستینم را بالا بزنم و شروع به کار کنم. البته عمل نیز نتیجه‌ی اراده است و تا اراده‌ای در درون شکل نگرفته باشد، نمی‌توان بلند شد و حرکت کرد. اراده نتیجه‌ی احساس است. یک احساس قوی و عمیق و ناشی از عقلانیت ما، مثل احساس یک مادر، که باعث می‌شود که ما سختی‌های بسیاری را تحمل کنیم. پس این فرایند بهبود زمانی صورت می‌پذیرد که ما آن قالب مشخص را روی گردشگری قرار بدهیم.» کولیوند اظهار کرد: «حکایت امروز بافت تاریخی ما مثل این است که روی تخت بیماری داشته باشیم و همه برای بهبودش تلاش کنند، اما هیچ‌کس علائم حیاتی بیمار را چک نکند، هیچ‌کس به ضربان قلب بیمار توجه نکند. یک نفر ناخنش را بگیرد، یک نفر مویش را شانه کند، یک نفر عزیزم و جانم صدایش کند، اما هیچ‌کس توجه نکند که این بیمار قلبش گرفته است. در واقع الآن همه‌ی ما دور و بر بافت می‌دویم.»

به شکل دلقک‌واری ادای معماری گذشته را در آورده‌ایم

معمار و موسس مجموعه گردشگری کهن در بوشهر با نقد نوسازی‌های انجام شده در محدوده بافت قدیمی گفت: «در نوسازی ما به شکل دلقک‌واری ادای معماری گذشته را در آورده‌ایم. چند هلال و یک قاب زدن و... و گردشگری که یک‌بار می‌آید و دلقک بافت تاریخی را می‌بیند، دفعه‌ی بعد به کسی دیدن این دلقک را پیشنهاد نمی‌دهد. پس ما خودمان، با حجمی از اتفاقاتی که هرساله رقم می‌زنیم، تیشه به ریشه‌ی گردشگری بافت می‌زنیم.»
این نویسنده افزود: «نوسازی، آفت بافت تاریخی است. البته با این شکل و شمایلی که ما داریم نوسازی را انجام می‌دهیم. هرچند بگوییم ما داریم به همان سبک می‌سازیم اما نمی‌توانیم بنای جدیدی را به سبک قدیمی بسازیم. حتی اگر بنا را ساختید، تاریخ را چه می‌کنید؟ پس یکی از آفت‌های گردشگری و یکی از دلایلی که ممکن است گردشگری اصلا در این‌جا بنیان نگیرد این است که هر روزه اصالت‌های بافت تاریخی خود را که منشا جاذبه‌های گردشگری است، از بین می‌بریم.»
علی کولیوند خاطرنشان کرد: «بخش عمده‌ای از این اصالت‌ها همین بناهای تاریخی هستند که ما هر روز تعدادشان را کمتر می‌کنیم. یعنی زمانی هزار بنای تاریخی در بافت قدیم بوشهر داشتیم، یا به عبارتی هزار پلاک تاریخی داشتیم. از این هزار بنا، در این چندساله فقط سیصدتا باقی مانده است و این سیصد بنا نیز یکی یکی از بین می‌روند.»
متخصص مرمت بافت تاریخی بوشهر گفت: «برخی از این بازسازی و مرمت‌ها مثل پرچمدار و سمبل تلاش در بافت هستند و الگویی برای سایرین می‌شود. با شکست خوردن این طرح‌های شاخص، تمام انگیزه‌ی مردم عادی که می‌خواهند وارد این حوزه شوند، از بین می‌رود. پس به دولت توصیه می‌شود اگر شاهد فروافتادن یکی از پرچمداران است، باید به موضوع ورود کرد و به آن کمک کرد.»

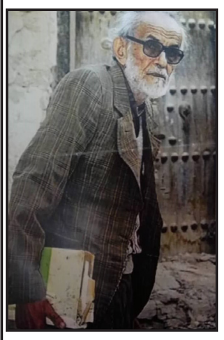
کودک خردسال با ارسال عکس های شخصی مادرش دردسرساز شد

ایسنا/بوشهر: رئیس پلیس فتا استان بوشهر از کشف یک پرونده انتشار عکس های خصوصی خبر داد و گفت: از ذخیره تصاویر شخصی در تجهیزات هوشمند همراه خود خودداری کنید.
سرهنگ مهدی قاسمی، رئیس پلیس فتا استان بوشهر در تشریح پرونده گفت: در پی شکایت یکی از شهروندان، مبنی بر این که فردی وی را تهدید به انتشار تصاویر و فیلم های خصوصی اش در شبکه های اجتماعی کرده است، موضوع در دستور کار قرار گرفت.
وی بیان کرد: در بررسی علمی کارشناسان سایبری پلیس، مشخص شد که فرزند خردسال شاکی که در حال انجام بازی اینترنتی با تلفن همراه مادرش بوده که وارد گالری تصاویر شده و به صورت اتفاقی، تعدادی عکس شخصی مادر را به شماره همراه فردی که در مخاطبین گوشی ثبت شده بوده، ارسال کرده است.
این مقام مسئول اظهار کرد: در تحقیقات تکمیلی صورت پذیرفته هویت متهم و مخفیگاه وی مشخص شد که با هماهنگی قضایی، این مجرم سایبری طی یک عملیات غافلگیرانه دستگیر و با بررسی تجهیزات مکشوفه، تصاویر و فیلم های خصوصی مربوط به شاکیه نیز مشاهده شد.
سرهنگ قاسمی به کاربران فضای مجازی هشدار داد: از ذخیره تصاویر شخصی در تجهیزات هوشمند همراه خودداری کنند و به هیچ عنوان فضای مجازی و تجهیزات دیجیتال همراه را که به اینترنت متصل می‌کنند به عنوان حریم خصوصی و فضای امن تلقی نکرده و در صورتی تصویربرداری از هر موضوع خصوصی از طریق گوشی، تبلت و غیره ، قبل از اتصال آن ها به اینترنت، محتوای شخصی را به یک حافظه ذخیره ساز دیگر همانند هارد اکسترنال منتقل کنند.
رئیس پلیس فتا بوشهر با اشاره به این که آگاهی‌بخشی و پیشگیری از وقوع جرائم در فضای مجازی از اولویت های پلیس فتا است، به هموطنان توصیه کرد: در صورت مشاهده هرگونه مورد مشکوک یا تهدید توسط مجرمان و اخاذان اینترنتی، موضوع را در اولین فرصت به پلیس اطلاع دهند و به صورت مستمر برای مطالعه اخبار جرائم سایبری و مصونیت از شگردهای مجرمانه به وب سایت www.cyberpolice.ir مراجعه کنند.

خاطرات شادروان عبدالرسول جمالی تنگستانی (۱۳)

خدمات مهندس زند در فرمانداری بوشهر

به کوشش محمد علی بختیاری

سنه ۴۲ باز مهندس زند برگشت فرمانداری بوشهر و خیابان ششم بهمن کشیدیم. که بعد تو همین خیابان ششم بهمن سر یک دکان سر نبشی به اصطلاح ستاد ششم بهمن تشکیل دادند که اسم خیابان نهادند ششم بهمن. ششم بهمن یک برنامه ای پیاده کردند سپاه دانش، سپاه بهداشت، سپاه ترویج (انقلاب سفید) سپاه مسکن. این ها را تشکیل دادند. سپاه بهداشت خیلی کارها انجام می دادند. تمام در روستاها کلاس نهاده بودند و دندانپزشک می رفت بازدید ازآن جا. جهانمیر هم خیلی آب انبار ساخت تو روستاها. جهانمیر یک مهندسی بود که بیمارستان ۲۵ شهریور ساخت. این بیمارستان ۲۵ شهریور که ساختند سازمان امنیت تازه آمده بود تو بوشهر، آقای قهرمانی داماد آقای عباس بود. بوشهری بود. سرگردی هم بود. یک نجاری هست الان استاد حبیب شیرازی، رحیمی شیرازی این خیلی خراط ماهری است یک دکوری ساخته بود برای شرطی تو بازار قنادی جا نبود برای این دکور. می گفت کی برات ساخته؟ گفت استاد حبیب شیرازی. گفت ما می خواهیم دکورهای بیمارستان ۲۵ شهریور هم او بسازد. آدرس به ما بده تا برویم. از طریق سازمان امنیت می فرستند استاد حبیب با ۱۱ کارگر بیاید درست کنه. زنش هم صدیقه است. این آقا می آورندش می گویند آقا تو این دکورها را برای ما درست بکن. میگوید چشم. تمام دکورهای بیمارستان ۲۵ شهریور (فاطمه زهرا) را درست می کند. یک خراطی هست که نمونه اش اصلا نیست. بارها آمدند فیلمبرداری کردند. الان بوق برای مسجدها می سازد. پیچ در پیچ سوراخ می کند. در مسجد خودش ساخته که از بیرون که می روی شیشه نهاده است. بالاش چیزی ساخته بالای مسجد ساخته دوازده امام ساخته هر شیشه ای یه اسمی نوشته چهارده معصوم. خودش ساخته خیلی جالب ساخته دو سال تو این مسجد کار کرده زحمت کشیده. این هم برای استاد حبیب که واقعا استادی است که باید تشویق و ترغیبش کرد. انسان کارآمدی است. این ها بودند این مقدم تر بودند. آقای عبدالله ندیمی بوده پدر استاندار عبدالرحمان ندیمی. این ها نجارهای مهم بوشهر بودند که اینها دکان هایشان تو مسیر کوچه چوبک بود. کوچه چوبک کجا بود کوچه چوبک کوچه پهنی بود این تمامش نجاری بود. مسیر جفتک بهش می گفتند. بنام جفتک که این کوچه می رفت بن بست می شد بعد یک کوچه باریکی می رفت طرف محله بهبهانی. تا دکان غلامرضای خیاط این کوچه پهنی بود ۶ متر. بعدش باریک می شد. تا اینجا به نام کوچه جفتک معروف شد و بعد اینطور می پیچید که الان یک خیاطی هست آن جا به نام گنبدی. خیاطی جمهوری که این طور می پیچد خانه جفتک پشتش بود. این آقای جفتک تجارتخانه داشت. همان تاجری که شبانکاره رفت از تجارتخانه اش روغن در آورد. همین ها زمان انقلاب، انقلاب که شد زنده بودند جزو جبهه ملی شده بودند. به هر حال تا این جا مهندس زند در بوشهر خیلی فعالیتهای زیادی کرد. خیلی به مردم می رسید. جلوگیری می کرد از ظلم و ستم و تعدی نسبت به مردم. وقتی که آب چاه اندر بندر کم می کرد یا تلمبه آسیب می رساند حسن بختیاری بند می بست دور کمرش می فرستادش تو چاه تلمبه درست می کرد. من نوشتم بدشان آمد می گفتم یه فرماندار شخصیت خودش را این طور نشان مردم می دهد. خود زند. کار شخصیت می آورد، نه ننگ می آورد. وقتی یک فرماندار می آید این کار می کند ضدیت با یک آمریکایی می کند، ضدیت با یک انگلیسی می کند که ما وقتی که اینجور می دیدیم زمان جنگ جهانی دوم که بوشهر اشغال شد تیمسار آمریکایی می رفت زیر ماشین روغن عوض می کرد ماشین فیت می کردند. روزی صدتا ماشین تو بوشهر فیت می شد. هر یک ماشینی که می آمد دو تا سه تا صندوق بود این ها ظرف نیم ساعت سوارش می کردند. توی میدان فوتبال جای پاساژ ملت. انگلیسی ها آمدند کتل را توسط هندی ها کیلومترگذاری کردند. کتل صاف کردند ترتیب دادند یک خورده ای پیچ و تاب هایش صاف کردند یکسال دیگه کتل بود می فهمیدند که باید زمانی از اینجا بگذرند.
به هر حال مهندس زند آدم روشنفکری بود و توانست آب بیاورد.

تلفن های تماس
۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
۰۷۷۳۳۳۲۵۹۰۰
۰۷۷۳۳۳۲۸۱۵۱

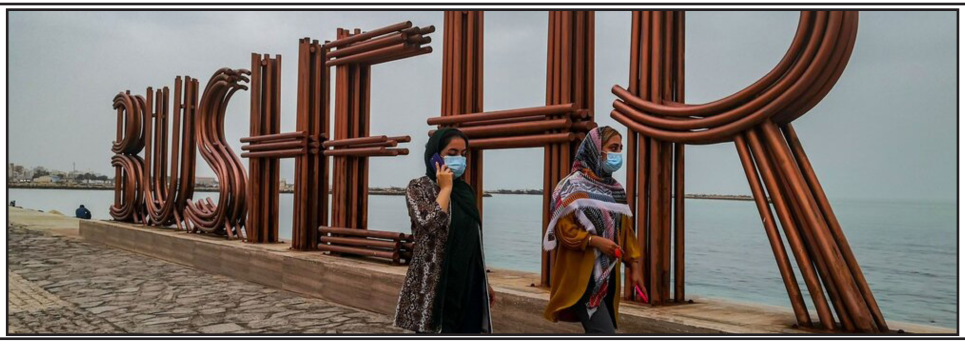
هفته نامه نسیم جنوب،
دیرپاترین نشریه تاریخ بوشهر

هفته نامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، ورزشی

نسیم جنوب

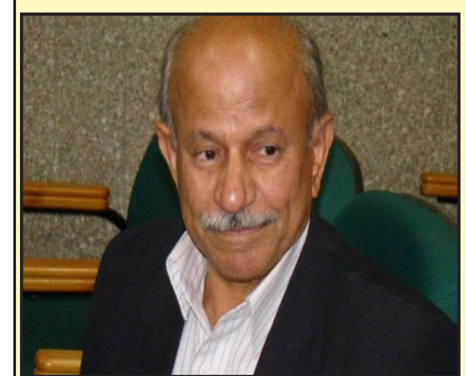
nasimjonoub.com

صاحب امتیاز: دکتر امیر خلف پور
مدیر مسئول و سردبیر: یونس قیصی زاده
نشانی: بوشهر، میدان قدس،
کوچه بوستان ۳۰ (جانباز)، دفتر نسیم جنوب
تلفن: ۰۷۷-۳۳۳۲۵۹۰۰ فاکس: ۳۳۳۲۸۵۱
تلفن همراه: ۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
ایمیل: info@nasimjonoub.com
صندوق پستی ۱۱۹۹
لیتوگرافی و چاپ: کارگر

گرگو نامه ۹۹

جعفر حمیدی

گرگو شب مهتاب ندارد دل خورشید
در باغچه پنهان شده آب و گِل خورشید
تا بار سفر بست گذرنامهٔ پاییز
با باد خزان رفت خبرنامهٔ خورشید

*

گرگو همه جا زمزمه از شیشه و سنگ است
اوضاع زمانه، همه جا رنگ به رنگ است
نوشیدنِ آبِ خوشِ ایّام، محال است
هر گوشهٔ آفاق پر از صحبت جنگ است

*

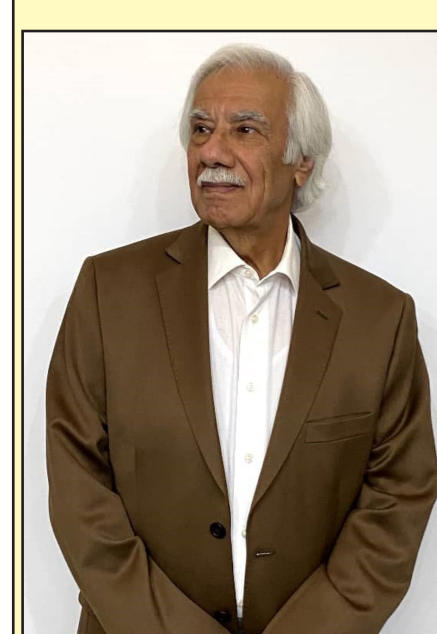
گرگو شب شیدایی و مستی و جوانی
صبح طرب انگیز و شکوه همگانی
با آینه آغاز کن اسرار نهانی
تا باز بیایی ثمر زمزمه خوانی

*

گرگو سخن خاطره انگیز کجا رفت
آن زمزمه وسوسه آمیز کجا رفت
آن لحظه شیرین و دلارای نوازش
آن صحبت جانبخش دلاویز کجا رفت

سرخوش ببار باران

عبدالمجید زنگویی

بر دشت آرزوها، سرخوش ببار باران
از صفحه ی بیابان، بزدا غبار باران!
جنگل بشوی از گرد، طرحی نو آر و بزدای
دلمردگی زکوه و شهر و دیار باران!
گلخنده های گلزار، از جلوه اوفتاده ست
نقشی بزن که آرد، باغ بهار باران!
افسردگی رسیده است تاعمق خانه ی جان
آوای عشق و مستی آور به بار باران
مانده است بی تحرک کانون حجم کارون
رود بزرگ نگذار در انتظار باران
اندیشه ی بهاران از پا فتاده و خشکید
نوری زعشق بنشان بر شاخسار باران
افسا نه ها شنیدیم از معجز قدومت
ما را سعادتی بخش کامل عیار باران
باغی زگل نشانیم، آوات چون برآید
اکنون فروغ مهرت کن آشکار باران
از عشق می سراییم پیغامت ار نیوشیم
باری بکوش، جنگل، شد بی قرار باران

میراث فرهنگی بوشهر در خواب غفلت

سید مرتضی کراماتی - بردستانی

شهر باستانی بردستان با دارا بودن ابنیه و آثار تاریخی از شهرهایی است که قدمتش هم طراز با سیراف در تاریخ جنوب می درخشد اما این درخشش در باور متولیان امر در اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان بوشهر جایگاهی ندارد و شاید هم دوری از مرکز استان باعث گردیده تا متولیان امر بی توجه باشند و هر روز شاهد از بین رفتن این آثار باشیم.

۱- مسجد جامع بردستان بعنوان اولین مسجد استان بوشهر بعد از گذشت سالها مرمت ناقص، در حال فرو پاشی است و کارهای نیمه تمام آن، زیبنده این مکان مقدس نیست و اگر نبود دلسوزی و همت همسایگان مسجد، امروز اثری از این بنا نبود.

۲- قلعه ی خنجو که هنوز از ترمیم ناقص آن بیشتر از ۳ سال نگذشته به دلیل استفاده از مصالح نامرغوب، بنحوی است که هیچ رهگذری رغبت نگاه کردن به آن ندارد و این در حالیست که علیرغم مکاتبات متعدد مسئولین شهرستان دیّر مبنی بر واگذاری آن به شهرداری بردستان، میراث فرهنگی استان نه خود در پی تکمیل آن گام بر می‌دارد و نه نسبت به واگذاری آن اقدام می کند و علیرغم اختصاص بودجه های سالیانه که از کمیته برنامه ریزی عایدش می شود، انگار در جاهای دیگر هزینه می گردد.

۳- منطقه ی بر دو که فقط میراث فرهنگی اسمی از آن را یدک می کشد هیچ اقدامی برای نگهداری آن انجام نداده و فقط در اراضی پیرامون آن مانع توسعه ی شهر می شود و اصل موضوع حفظ بناها، در گذر ایام بعنوان مخروبه ای به چشم می آید.

۴- چاه های دوتا و برزو که فقط تابلویی رنگ و رو رفته داراست علیرغم تامین اعتبار جهت حصار کشی به امان خدا رها شده است.

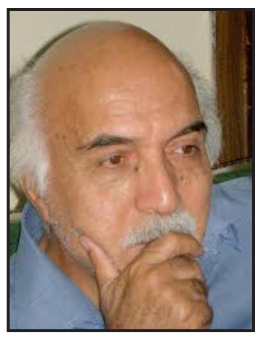
۵- آتشکده بردستان علیرغم بازدید میدانی معاونین سازمان و قول اختصاص بودجه ای برای کاوش و محصور نمودن آن به گردباد فراموشی سپرده شده است.

۶- ایجاد موزه مردم نگاری شهرستان دیر در قلعه بردستان که از مصوبات سفر دولت هشتم و نهم بوده تا هنوز انجام نشده و چه بسیار اشیاء و آثاری که در منازل و نزد افراد دلسوز نگهداری می شود.

و حال با توجه به توسعه ی شهر بردستان و ازدیاد جمعیت و بحث ساخت و سازها که نیاز ساکنان این شهر است، میراث فرهنگی بدون هیچ توجیه اساسی و فقط به خاطر یدک کشی نامی که بخواهد خود را صاحب چیزی بداند با خط خطی گردن نقشه ی طرح هادی این شهر و تعیین حریم درجه یک و درجه دو و درجه سه برای اماکنی که فقط نامی از آن به جا مانده، به جای ترمیم کوتاهی های گذشته، نمک به زخم مردم بخصوص جوانانی می ریزد که قصد ساخت و ساز در املاک موروثی خود دارند آن هم به این شکل که مجوز ساخت و ساز نمی دهند و فقط از مسئولین محلی یعنی شورا و شهردار می خواهند که مدافع منافع آن ها باشند و خود حاضر نیستند اگر مالک هستند نسبت به دیوار کشی اقدامی نمایند و اگر قصد بازسازی و توسعه این اماکن دارند با خرید اراضی از مردم، هم به وظیفه ی ذاتی خود عمل نموده و هم مردم و مالکین را از سر در گمی نجات دهند و باید به این سازمان یاد بدهیم که حرمت امامزاده را متولی آن نگه می دارد ان هم با دائر نمودن اداره ای در حد نام بزرگ میراث فرهنگی با نیرو و امکانات گسترده و نیز به آنان گوشزد نمود که همین آثاری هم که مانده تلاش و همت مردم بوده و نه شما و از وقتی شنیده اند این اماکن متولی دارد ان را به امان خدا و نه شما به حال خود رها کرده اند که این چنین دارد به باد فنا می رود.

سالمندان سپر بلای کُرونا

حسین حشمتی

کرونا، یک سالی می شود که مثل دیگر کشورها، در ایران هم شیوع یافته و ذکر شرش نُقل تلخ هر مجلس و محفلی است. در چنین شورو شینی اغلب شهرنشینان، نه تنها حداقل ۹۰درصد مراسم عروسی و عزداری ها را با جمعیت زیاد و کیفیت گذشته برگزار نمی کنند، بلکه گردهمایی های خانوادگی و دوستانه را نیز به نسبت یک درصد آنهم با رعایت پُروتُکل های بهداشتی تقلیل داده اند.

علی رغم ادعاهای تبلیغاتی مسئولان ذیربط مبنی بر اطلاع رسانی به موقع و بسیج همگانی برعلیه این ویروس منحوس، واقعیت این است که مردم تقریبا از اوایل بهمن ماه ۱۳۹۸در جریان رسوخ کرونا از طریق استان های مرزی به داخل کشورقرار گرفته بودند، منتها از چگونگی وضعیت آلودگی و تعداد مبتلایان و کُشته شدگان احتمالی در اثر کرونا مطلع نبودند و این در حالی بود که خبرهای جسته و گریخته ی سیمای میلی چند روز بعد از شیوع بیماری در بخش اخبار منتشرگردید، مع الوصف مردم با توجه به همان دانسته های ابتدایی، همان طوری که در جریان انقلاب اسلامی بهمن سال ۱۳۵۷بسیج شدند و امور بر زمین مانده ی دستگاه های رژیم وقت را به دست گرفتند و اجازه ندادند کشور حتا برای چند ساعت هم دچار کمبود ارزاق عمومی و خدماتی شود در مقابله ی با کرونا هم سریعا گردهم آمدند و باید و نبایدهایی برای پیشگیری از همه گیر شدن این بلای خانمان سوز وضع کرده و به آنها عمل نمودند و چنین بودکه در چهار مرحله ی هجوم و فروکش کردن کرونا، طی یک سال گذشته، وضعیت هیجانی ناشی از استرس و اضطراب تا بُرهه ی زمانی فعلی،درسطح نُرمال بود، مصداق این ادعا، مقایسه ی تعداد مبتلایان و فوتی های ناشی از کرونا در کشورهای اروپایی با وجود آن همه امکانات درمانی و داروئ-ی با کشور ایران است که بر خلاف وعده های مقامات مسئول، هنوز واکسیناسیون عمومی، انجام نشده و طبق عکس هایی که رسانه ای گردیده برای کارکنان بعضی از دستگاه های خارج از دولت و شاید خانواده روسای طراز اول همان دستگاه به مصرف رسیده است. کما این که گفته می شود برای مجلس نشینان هم در همان اوائل، تعدادی واکسن وارد و تزریق گردید.

دستگاه مجریه اما بر اساس آن چه که از قول مسئولان برخی از دستگاه های مربوطه رسانه ای گردید، تنها تعداد محدودی، واکسن وارد شده که آن هم ظاهرا برای کادر درمان به مصرف رسیده و باید هم چنین می شده چون آنان در خاکریز اول مبارزه با این بلای جهانی قرار دارند، درکنار این واقعیت اما اخبار و عکس هایی که در رسانه های مجازی منتشرگردیده حاکی از آنست که خانواده برخی از مقامات طراز اول نیزاز آن بهره مند گردیده اند و این در حالی است که به گفته ی همان مقامات ارشد، قراربوده این واکسن ها، ابتدا برای سالمندان بالای ۶۵ سال استفاده شود، اما پس از این که جدول اولویت ها به هم ریخت و اقشار آسیب پذیر دیگری شناسایی و در اولویت های بعدی قرار گرفتند سالمندان به حاشیه رانده شدند، البته نه این که کسی به فکر آن ها نیست! بلکه خیلی هم مقرب درگاهند و به همین دلیل، قرار است از محل واکسن جدیدی که توسط دانشمندان یکی از دستگاه ها، در حال تولید است یا ازمحل واکسن هایی که در سال ۱۴۰۰وارد می شود واکسینه شوند که آن هم به قول حضرت سعدی:

تا تریاق از عراق آرند بیمار مرده باشد.

عبیدی عضو شورای شهر بوشهر:

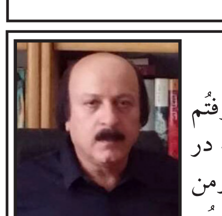
خانه خدمات اجتماعی لازمه یک شهربه دور از آسیب های اجتماعی است

رئیس کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورا گفت: خانه خدمات اجتماعی وظایف بسیار وسیعی دارد از جمله جمع آوری متکدیانی است که موجب نازیبا شدن چهره شهر می شوند و افتتاح و راه اندازی آن یکی از مطالبات جدی کمیسیون فرهنگی شورا از شهرداری بود که در دهه مبارک فجرصورت گرفت.

وی در ادامه افزود: جمع آوری متکدیان زن و ساماندهی آن ها نیازمند درا ختیار گذاشتن پلیس زن از سوی نیروی انتظامی و ساماندهی آن ها توسط شهرداری است که درخواست داریم با تعاملی که بین شهرداری و نیروی انتظامی بوجود می آید این متکدیان در سطح شهر جمع آوری شوند. عبیدی در پایان خواستار تلاش درصیانت از آراء مردم و اعتماد سازی توسط همه مجریان جهت برپایی هر چه باشکوه تر برگزار شدن انتخابات سال آینده شد.

خاله و خمالو

فرخ روزبهی : از همسایه ها شنیدم که خاله صغری مشکلی داره. اُشتو اُشتووکی رفتُم بدادش برسُم، دم در سراش که رسیدُم دیدُم در ری هم ناده، رفتُم داخل، یه لنگه در اتاقش واز بید، تو آسونه ی در وُیسادُم، گفتم: سلام خاله. او همیطو که سرش دومن انداخته بید جووابُم داد. گفتم: چه خبرن ربق بُر شُدُم، گفت: خمالو ناخوشنا، نمی‌فهمُم چه آزارشن. گفتم خمالو! خمالو دیگه کِین؟ خمالو نداشتیم خو.

با غیظ به وسط اتاق که رختخووی پهن بی اشاره کرد. شاخ ها وسم های بزی از بالا و پایین لاحاف دیده می شد. گفتُم: ای بزکو سی چه اُوردی اینجا خوسوندی. عامو ای چپلنا، میکروب داره، خُوتم ناخوش میشی. چپکی سیلُم کِرد و گفت: خوم به درک، پشکم خوردم، لابد تو ای سیاه زمسونی میناددمش تو خس بزی بیمیره بختر بی؟ بچه ی پاک پاکیزه ی معصوم!

همه جُوی اتاق پر بی از غذا ومیوه و بسکوت و شیشه شیر... خلاصه همه جور دار و دوا که زوری بخورد خمالو داده بید. گفت: سی کو، مشو (گربه عزیز دردونش) هم رفته زیر میز چرخ خیاطی و هی سی خمالو و گریه میکنه، دلش خیلی سیش سُخته.

گفتُم: حالا میخِی چه بکنی. گفت: مُو خو یه زن تهنام، تو اِی غُمب غُمب دریا و غُرتراق و شووی که همه چی وهچیره میزنه از کجا بیطال بیارُم؟ اروا بوات بیو امشو تو اووِلش بخُوس تا فکر نکنه که تک و تهنان تا دلش قرص بشه.

یه ساعتی اونجا موندُم وُ بعد با عذر بدتراز گناه خدافظی کردم. صُبا صُبش که رفتُم ببینُم حال خمالو چطورِن با شرمندگی سیلُم کرد و گفت: عامو ای بچه خیلی اِرنک و اِدبارن، صبی بعدی که همه چیا کِپُند یه شنگل شیتکی راس کرد که خدا میفهمه. بعدشم رفت تو خس پیش بُزا، هچیشم نبی. تازه نزیک بی بخاری و غوری ریشم پَل بده وُدارو ندارم بوسوزونه.

اومدُم بُرم که گفت: ای والا کوکا اگه هِل بندر میشی، ای پیچکو(فیش) بوسون ببر بلژیکی (بهزیستی) شاید اِی دوقرون کو رِخته باشن، خوم تو بازار بوس (برنامه بازار بورس بی بی سی) شنفتم که بلژیکی غیر پیل، برنج و بخاری و پتو و همه چی میده.

رشد فقر در ایران، حذف تدریجی طبقه متوسط

از سال ۲۰۱۰ میلادی به این سو، نرخ فقر در مناطق روستایی دو برابر شده و در مناطق شهری ۶۰ درصد رشد کرده است. این مساله سبب شده است حدود ۸ میلیون شهروند ایرانی که در «طبقه متوسط» دسته‌بندی می‌شدند، به «طبقه متوسط پایین» بروند.

تا قبل از آغاز تحریم‌ها در سال ۲۰۱۰ درآمد سرانه ایرانی‌ها روند صعودی داشت اما از آن سال به بعد درآمد سرانه نزولی شده است.

این روند نزولی با افزایش تحریم‌ها تشدید شده و در دو سال گذشته و با خروج دونالد ترامپ از برجام و افزایش بی‌سابقه تحریم‌ها به اوج خود رسیده است.

از سال ۲۰۱۱ میلادی به این سو، حدود ۸ میلیون شهروند ایرانی که در «طبقه متوسط» دسته‌بندی می‌شدند، به «طبقه متوسط پایین» (lower middle class) منتقل شده‌اند.

پس از افت قیمت نفت در سال ۲۰۰۸ میلادی که بلافاصله با اعمال تحریم‌ها همراه شد، متوسط مصرف در تهران تقریباً ثابت ماند.

چه کسانی از تحریم ضربه نخوردند؟

پس از افت قیمت نفت در سال ۲۰۰۸، متوسط مصرف در تهران تقریباً ثابت مانده اما در همین دوره، میزان مصرف در مناطق روستایی، حدود ۳۰ درصد و در دیگر مناطق شهری در کشور هم حدود ۱۱٫۶ درصد کاهش پیدا کرده است.

بر این اساس روستاییان بیشترین و تهرانی‌ها کمترین ضربه را از تحریم و کاهش درآمدهای نفتی برده‌اند. احتمالا دلیل تاثیر بالای تحریم‌ها بر روستاییان، سهم بسیار کم آن‌ها از اشتغال دولتی است در حالی که سهم اشتغال دولتی و رسمی در تهران بالاتر از جاهای دیگر است.

به عبارتی مشاغل موجود در روستا جزو مشاغل غیررسمی است که اکثرا حقوق و دستمزد ثابت ندارد و از هر تنش اقتصادی متاثر می‌شوند.

اما کارمندان دولت چه در شرایط تحریم و چه افت فروش نفت، حقوق ماهانه خود را دریافت می کنند و کمترین تاثیر را از تحریم و تنش‌های اقتصادی می گیرند.

در حالی ۸ میلیون نفر از طبقه متوسط به طبقه متوسط به پایین رفته‌اند که متوسط حقوق کارمندان دولت ماهانه ۱۵.۵ میلیون تومان گزارش شده است./تجارت‌نیوز

اعزام یا اعدام

حسین شادکامی

در یکی از روزهای پاییزی در نزدیکی های ساعت ۱۰صبح مامور حوزه نظام وظیفه به در خانه ما آمد. در حیاط که تازه از سمت شمالی که تنها همسایه قدیمی ما ناخدا حاج غلوم رضا به کوچه شرقی خونمون که بیشترین همسایه ها درب خانه شان به روی این کوچه باز می شد، تغییر دادیم. تازه داشت درب های خانه ها آهنی می شد. در خانه ما هم نو شد. روی در دو نقش ساقه با سه برگ و یک غنچه که در هر کدام از لنگه به صورت برجسته نقش بسته بود، جابجایی درب خانه باعث شده بود که حدود سه پله به درب می خورد که یک سه کنچه پهنی جلویش بود و برای ورود به خانه باید از راهرو به حیاط بزرگی که در دو سمت جنوبی و شرقی اش اطاق هایی تو در تو وارد می شدی. در این هنگام تازه یک زنگ مدرسه ای در حیاط نصب شده بود. زنگ با صدا ی بلند به صدا درآمد. دیم (مادر) با پاهای دردش لنگان لنگان برای باز کردن در حیاط خودش رساند. دید تا مرد بلند بالا و چهار شونه که تمام فضای یک لنگه درب را پر کرده بود، روبروی دیم نمایان شد و گفت: مادر، بچه شما اعزام است و امروز تا فردا مهلت دارد. و احضار نامه را تا به دست دیم داد. این را که گفت، دیم شروع کرد به آه و ناله و نفرین سر دادن و خود را میان دو لنگه در که یکیش باز بود و دیگری بسته زمین گیر کرد و رو به مرد کرد و با صدای بلند و لهجه خودش که هم گویش دشتی و تنگستونی داشت گفت: که بچه های خودت اعدام واوه ، دور از گوش بچه ام، بچت و کاکات اعدام واون وشیون ناله اش بالا گرفت و بر سر روی خود می زد. در این هنگام مسی (معصومه) بدری که درب خانشان با درب خانه ما فاصله ای نداشت و تازه سبزی هایش را پاک کرده بود و اضافه سبزی ها دور ریز می خواست به خانه ما برای گوسفندی که ناخدا غلوم رضا آورده بید تا در سفر به گتر بتواند با خوشون ببرند، بیاورد، متوجه دیم می شود که دارد آه و ناله سر می دهد. خودش را فوری به دیم رساند. از آن طرف کیوان همسایه دیگر روبرو مان با سر و صدای دیم خودش رابه در سرامون رساند. فاطی غلوم رضا که قبلا در حیاطشان روبروی در قدیمی خانه ما باز می شد از پنجره مطبخش متوجه سر و صدا شد و با دیدن کیوان و مسی فورا خودش را به جمع آن ها رساند و هم زمان دی عبدی زن حاج غلوم رضا و ملیه عروسش هم به جمع آن ها اضافه شدند. چیزی نگذشت که ره گذران و سایر همسایه ها به شلوغی در سرا جمع شدند، در یک چشم به هم زنی دور دیم شلوغ شد. مسی و کیوان اول فکر کردن که دیم در سرا افتاده پا پایش شکسته و یا دستش ولی با دستانی که به سر و صورت خود می زد و با دست به پاهایش ضربه می زند، متوجه سلامتی جسمی دیم شدند. آه و ناله و شیون یک جا قطع نمی شد تا درد و گرفتاری دیم معلوم شود. دی عبدی که دید دیم با چه وضعی توی طارمه افتاده خودش را به او نزدیک کرد وشروع به گریه کردن نمود، شهری زن عباس یکی دیگر از همسایه های دو خانه آن طرفتر با شش تا از بچه هاش خودش را به جمع حاضران رساند و دو تا از بچه هایش با گریه بدنبال مادرشان وارد این جمع شدند. که صدای شیون دو طرفه شد. کسی هنوز نمی دانست چه اتفاقی افتاده ... صدای شیون و ناله دیم که دو پایش پهن کرده و به زنهای اطرافش می گفت که وای حسینم حسینو وای حسینم دی والله حسینوم، بی کسم حسینو، یتیمم حسینوم، مگه این طفل معصوم چه گنهی کرده که اعدامش کنید.

همسایه های نزدیک اول فکر کردند که اتفاقی برای حسین افتاده و به دیم می گفتند آروم بگیر چه شده مگه حسین چش شده؟ دیم نفس نفس و با اشاره دستش را بسوی آن مرد غریبه کرد که حال فاصله اش کمی ازجمعیت دور شده بود و باز لعن و نفرین می کرد.

مسی بدری که متوجه آن مرد می شود، به طرفش می رود و به مرد غریبه که رسید گفت عمو مگر چه شده که شما این پیر زن را ناراحت کردی؟

مرد رو به مسی بدری کرد گفت: دده من مامور حوزه نظام وظیفه هستیم و بچه ایشان سرباز است و آمده ایم خبر دهیم که بچه شما امروز تا فردا اعزام است که ناگه این مادر نمی دانم چرا این همه سرو صدا می کند به سر و روی خودش می زند. مگر اتفاقی افتاده برای فرزندش؟

مسی که آن روزها تحت تاثیر خبرهای روز و التهاب خانواده ها نسبت به بچه هاشون بود و شم سیاسیش نسبت به زن های محله بیشتر بود، فهمید که سوء تفاهم بین کلمه اعدام و اعزام که هضمش برای دیم سخت بود، شد و با خوشحالی خود را روی پای دیم اندخت و به دیم گفت: ساکت شو ساکت شو، این عمو مامور اداره حوزه سربازی است و برای خبر رساندن رفتن حسین به سربازی اینجا آمده که بچه ات باید اعزام شود و یعنی به سربازی برود، اعزام و نه اعدام.

در آن وقت این حرف مسی مثل آب سردی بود که روی آهن گداخته ریخته باشی، دیم آروم شد و صدای خود را پایین آورد ولی دوباره با صدای بلند گفت: که تازه یک بچه ام رفته سربازی و این ها می خواهند هر دو بچه ام را بکشند. همه که متوجه ماجرا می شوند با خنده زیر لبی کم کم پراکنده شدند. مامور بیچاره که پاسخی نگرفت ولی تمام همسایه ها با خبر شدند که ماموریتش به خوبی انجام داده کوچه را به سمت خانه و آدرس دیگری ترک کرد.